

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2004. szeptember 16.\*

A T-342/02. sz. ügyben,

a **Metro-Goldwyn-Mayer Lion Corp.** (székhelye: Santa Monica, Kalifornia [Egyesült Államok], képviselik: F. de Visscher, E. Cornu, E. De Gryse és D. Moreau ügyvédek)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviselik: S. Laitinen és D. Botis, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban:

a **Moser Grupo Media, SL** (székhelye: Santa Eulalia del Rio [Spanyolország]),

az OHIM harmadik fellebbezési tanácsának az R 437/2001-3. sz. ügyben 2002. szeptember 5-én hozott határozata — amely a felszólalási osztálynak a Moser Grupo Media, SL és a Metro-Goldwyn-Mayer Lion Corp. közötti felszólalási eljárással kapcsolatos határozata elleni fellebbezést elfogadhatatlannak ítélte meg — ellen benyújtott keresete tárgyában,

\* Az eljárás nyelve: angol.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (negyedik tanács),

tagjai: H. Legal elnök, V. Tiili és M. Vilaras bírák,  
hivatalvezető: J. Plingers tanácsos,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2002. november 8-án benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2003. május 7-én benyújtott válaszbeadványra,

a 2004. április 28-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

## **Ítéletet**

### **A jogvita előzményei**

- <sup>1</sup> A Moser Grupo Media, SL 1996. november 7-én a közösségi védjegyekről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) alapján közösségi védjegybejelentést nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM).

2 A lajstromoztatni kívánt védjegy a következő ábrás védjegy volt:



3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 9., 16., 38., 39., és 41. áruosztályba tartozó árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban tették az alábbi leírással:

- „exponált filmek; kompakt lemezek (audio-video); fényképészeti, mozgóképi, optikai berendezések és felszerelések” a 9. áruosztály vonatkozásában;
- „magazinok, fényképek, poszterek, nyomtatványok és nyomtatott publikációk” a 16. áruosztály vonatkozásában;
- „televíziós műsorszórás és rádióadás szolgáltatás”, a 38. áruosztály vonatkozásában;
- „mindenfajta nyomtatott publikáció, videó és film forgalmazása” a 39. áruosztály vonatkozásában;

- „filmgyártás; videofilmgyártás; vállalkozások által videokazetták és mozifilmek kölcsönzését megelőzően nyújtott szolgáltatások; rádió- és televízióprogramok készítése; mozgóképi kutatások keretében nyújtott szolgáltatások” a 41. áruosztály vonatkozásában.
- 4 A közösségi védjegybejelentés a *Közösségi Védjegyértesítő* 1998. március 9-i, 16/1998. számában került meghirdetésre.
- 5 1998. június 9-én a Metro-Goldwyn-Mayer Lion Corp. (a továbbiakban: a felperes) felszólalt a 40/94 rendelet 42. cikke alapján a bejelentett védjegy lajstromozásával szemben, valamennyi, a kérelemben megjelölt áru és szolgáltatás vonatkozásában. A felszólalás az MGM korábbi nemzeti védjegyén alapult, amely Dániában (9., 16. és 41. áruosztály), Finnországban (9. és 41. áruosztály), Franciaországban (9., 15., 16., 35., 38. és 41. áruosztály), Németországban (9. áruosztály), Olaszországban (9., 15., 16., 35., 38. és 41. áruosztály), Portugáliában (9. áruosztály), Spanyolországban (9. áruosztály), Svédországban (9. áruosztály), a Benelux államokban (9., 15., 16., 20. és 41. áruosztály), Görögországban (9., 15. és 16. áruosztály), az Egyesült Királyságban (9., 35. és 41. áruosztály), és Ausztriában (9., 16. és 41. áruosztály) került lajstromozásra, valamint az 1996. április 1-jén benyújtott 141820. számú közösségi védjegybejelentésen, amely a 9., 38. és 41. áruosztályba tartozó árukra és szolgáltatásokra vonatkozott.
- 6 2001. február 19-i határozatával (a továbbiakban: a felszólalási osztály határozata) a felszólalási osztály helyt adott a felszólalásnak valamennyi érintett áru és szolgáltatás vonatkozásában. Az ügy vizsgálata során a felszólalási osztály nem vett figyelembe bizonyos korábbi nemzeti védjegyeket, nevezetesen az Ausztriában, Görögországban és az Egyesült Királyságban igényelt jogokat, sem a közösségi védjegybejelentést. Ami a vizsgált nemzeti védjegyeket illeti, azok a következő okok miatt kerültek kizárásra. Először is abból a dokumentumból, amely az Ausztriában történő nemzeti lajstromozás bizonyítása céljából nyújtottak be, kiderült, hogy a szóban forgó jog jogosultja nem a felperes, hanem a Metro-Goldwyn-Mayer Film Corp. Másodsor, a

Görögországban történt nemzeti lajstromozásra vonatkozó fordítás nem volt sem pontos, sem megfelelő, és ennél fogva nem volt elfogadható. Harmadszor, az Egyesült Királyságbeli nemzeti lajstromozások bizonyítéka kizárólag egy magánadatbázisból származó tájékoztatáson alapultak, és ennél fogva nem voltak elégségesek.

- 7 A felszólalási osztály határozata a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti összetéveszthetőségen alapult, és hangsúlyozta, hogy mivel az említett rendelkezés alapján a felszólalásnak helyt adtak, a felszólalás egyéb, a 8. cikk (4) és (5) bekezdésén nyugvó indokain alapuló érvek vizsgálata felesleges.
- 8 2001. április 4-én a felperes a 40/94 rendelet 59. cikke alapján fellebbezést nyújtott be az OHIM-hoz a felszólalási osztály határozata ellen. Arra hivatkozott, hogy a felszólalási osztálynak figyelembe kellett volna vennie az Ausztriában, Görögországban és az Egyesült Királyságban korábban megszerzett nemzeti jogokat, valamint a közösségi védjegybejelentést, és el kellett volna utasítania a közösségi védjegybejelentést az egész Európai Unióra vonatkozóan annak érdekében, hogy megakadályozza a 40/94 rendelet 108. cikke szerinti közösségi védjegybejelentés nemzeti védjegybejelentéssé való esetleges átalakítását.
- 9 2002. szeptember 5-i határozatával (a továbbiakban: a megtámadott határozat) a harmadik fellebbezési tanács úgy vélte, hogy a fellebbezés elfogadhatatlan azon oknál fogva, hogy a felszólalási osztály a felperes kérelmének helyt adott a 40/94 rendelet 58. cikke értelmében. A felperes nem kérte — sem kifejezetten, sem közvetetten — olyan határozat elfogadását, amely megakadályozza, hogy a Moser Grupo Media, SL közösségi védjegybejelentését nemzeti védjegybejelentéssé alakítsa át. Továbbá, a 40/94 rendelet 42. cikkének megfelelően a felszólalási eljárás célja nem az, hogy nemzeti szinten megoldja a védjegyek közötti konfliktusokat, hanem az, hogy megakadályozza valamely olyan közösségi védjegy lajstromozását, amely korábbi

jogosultságokkal kerülne összeütközésbe. A fellebbezési tanács szerint a felszólalás — a közösségi védjegy lajstromozásának kérdésén túlmenő — vizsgálatának kötelezettsége összeütközésbe kerülne a felszólalási eljárás alapvető funkciójával és az eljárás-gazdaságosság alapelvével.

- 10 Az MGM szómegjelölés 2002. október 7-én közösségi védjegyként került lajstromozásra a felperes javára.

### **Eljárás és a felek kérelmei**

- 11 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2002. november 8-án benyújtott keresetlevelével a felperes a jelen keresetet terjesztette elő.

- 12 A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
  
- erősítse meg a felszólalási osztály határozatát, amennyiben az helyt ad a felszólalásnak minden olyan áru és szolgáltatás tekintetében, amelyek a Moser Grupo Media, SL kérelmében szerepelnek, és teljes egészében elutasítja a lajstromozás iránti kérelmet az MGM nemzeti szinten lajstromozott védjegyei alapján;

- a felszólalási osztály határozatát részben helyezze hatályon kívül, elsősorban abban a vonatkozásban, hogy nem veszi figyelembe a felperes közösségi védjegybejelentését, másodsorban pedig abban a vonatkozásban, hogy nem veszi figyelembe a korábbi, Ausztriában, Görögországban és az Egyesült Királyságban bejegyzett nemzeti védjegyeket;
  
- az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

13 Az OHIM azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- utasítsa el a keresetet;
  
- a felperest kötelezze a költségek viselésére.

## **A jogkérdésről**

14 A felperes — lényegében egyetlen jogalapként — a 40/94 rendelet 42. cikke (1) bekezdésének a) pontja és 8. cikkének (2) bekezdése, valamint az 58. cikk megsértésére hivatkozik.

## *A felek érvei*

15 A felperes úgy véli, hogy a fellebbezési tanács hibát követett el, amikor úgy ítélte meg, hogy a felszólalási osztály határozata nem okozott neki sérelmet. Kiemeli, hogy a felszólalási osztály határozata hátrányosan érintette, mivel megfosztotta attól a

jogától, hogy ügyét részletesen megvizsgálják. Ebben a vonatkozásban hangsúlyozza, hogy mivel a felszólalási osztály nem vette figyelembe sem a korábban Ausztriában, Görögországban és az Egyesült Királyságban lajstromozott nemzeti védjegyeket, sem a közösségi védjegybejelentését, amelynek feldolgozása abban az időben volt folyamatban, a Moser Grupo Media, SL közösségi védjegybejelentését bármikor nemzeti védjegybejelentéssé alakíthatná át azokban a tagállamokban, amelyek vonatkozásában közösségi védjegybejelentése nem került elutasításra a felszólalási osztály által a felperest megillető korábbi jogosultságok alapján, a 40/94 rendelet 108. cikkének megfelelően. Ez a lehetőség kizárt lenne akkor, ha a felszólalási osztály a felperes valamennyi korábbi nemzeti jogosultságára vagy a közösségi védjegybejelentésére támaszkodott volna, ahogyan egyébként tennie kellett volna. Következésképpen a felszólalási osztály határozatát megalapozó indokok korlátozzák a Moser Grupo Media, SL kérelme elutasításának hatásait.

- 16 Ami azt a kijelentést illeti, miszerint a felperes nem kérte kifejezetten, hogy az elutasítás a lehető legszélesebb körű legyen, a felperes azt állítja, hogy az ilyen irányú kérelem a 40/94 rendelet szerint nem szükséges és nem is elvárás. A felperes úgy vélekedik, hogy mivel felszólalását számos korábbi nemzeti alapon fennálló jogosultságára és a közösségi védjegybejelentésére alapozta, a 40/94 rendelet 8. cikkének (2) bekezdése értelmében a kérelme arra irányult, hogy a közösségi védjegybejelentés a legszélesebb körben kerüljön elvetésre.
- 17 A felperes arra hivatkozik, hogy a közösségi védjegyéről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet 20. szabályának (6) bekezdése szerint a felszólalási osztálynak fel kellett volna függesztenie a felszólalási eljárást az MGM közösségi védjegy lajstromozásáig, hogy ezt követően határozatát a lajstromozott védjegyre alapozhassa.
- 18 A fentiekén túl a felszólalási osztály határozata, amelyben nem vette figyelembe a korábban Ausztriában, Görögországban és az Egyesült Királyságban megszerzett nemzeti jogosultságokat, semmilyen jogi érveléssel nem indokolható.



- 19 Az MGM védjegy Ausztriában történt lajstromozásának bizonyítéka azért került elutasításra, mert az a Metro-Goldwyn-Mayer Film Corp. nevében történt, nem pedig a felperes nevében. Mindazonáltal, jelen esetben ugyanarról a jogi személyről van szó. Ebben a vonatkozásban a felperes a leány- és testvérvállalatait felsoroló listára hivatkozik, amelyet a kereset 6. mellékleteként csatolt.
- 20 A felperes megállapítása szerint a görög védjegy lajstromozását azért nem vették figyelembe, mert a fordításban említett lajstromszám nem egyezett meg a lajstromkivonat számával. Félreértésről lehet szó, mivel a felszólalás alátámasztására benyújtott első észrevételekhez csatolt fordítás még magát a vitatott számot sem említi.
- 21 Végül az Egyesült Királyságban bejegyzett védjegyeket azért nem vették figyelembe, mert a benyújtott dokumentumok egy magánadatbázisból származó másolatok voltak. Azonban a felperes ügyvédei által 2000. február 20-án az OHIM-től érkezett kiegészítő információkérésre benyújtott dokumentumok (megújítási okiratok) az Egyesült Királyság Szabadalmi Hivatalától származtak, és helyi védjegyügyekben elfogadhatók lennének.
- 22 Azt az érvet illetően, miszerint a felszólalási eljárásnak nem célja, hogy feloldja a nemzeti védjegyek közötti konfliktusokat, a fellebbezési tanács nem vette figyelembe azt a tényt, hogy az átalakítási eljárás magából a 40/94 rendeletből, különösen annak 108. cikkéből származik.
- 23 Ezért a fellebbezési tanácsnak, valamint a felszólalási osztálynak figyelembe kellett volna vennie a Moser Grupo Media, SL arra vonatkozó lehetőségét, hogy közösségi védjegybejelentését nemzeti védjegybejelentéssé alakíthatja át, és a kérelmezett lajstromozás elutasítását valamennyi hivatkozott, a felperes korábbi nemzeti védjegyére és közösségi védjegyére kellett volna alapozni.

- 24 Hozzáteszi, hogy mivel az MGM védjegy 2002. október 7-én lajstromozásra került, a továbbiakban az eljárást nem kell felfüggeszteni, és az Elsőfokú Bíróság a lajstromozást figyelembe veheti. A felszólalási osztály a felperes szerint helyesen döntött úgy, hogy fennáll az összetévesztés veszélye a felperes, MGM védjegye és a Moser Grupo Media, SL ábrás megjelölése között, hasonló érvelés alkalmazandó az MGM már lajstromozott közösségi védjegyre.
- 25 Az OHIM szerint a felperes sem közvetetten, sem kifejezetten nem kérte olyan határozat meghozatalát, amelynek az lett volna a célja, hogy megakadályozza, hogy a kérelmező a közösségi védjegybejelentését nemzeti védjegybejelentéssé alakítsa át.
- 26 Ami azt a kérdést illeti, hogy az OHIM-nak kötelessége volt-e a felszólalást a lehető legszélesebb értelemben vizsgálni, az OHIM fenntartja azt az álláspontját, hogy a felszólalási eljárás fő célja az, hogy eszközt nyújtson a korábbi jogosultságok tulajdonosainak annak megelőzéséhez, hogy olyan közösségi védjegyek kerüljenek lajstromozásra, amelyek összeütközésbe kerülnek az őket illető korábbi jogosultságokkal, nem pedig az, hogy a védjegyhez fűződő jogokat védje, vagy nemzeti szinten feloldja a védjegyek közötti konfliktusokat.
- 27 Az OHIM szerint a 40/94 rendelet 8. cikke (2) bekezdésének b) pontja mindössze arra vonatkozik, hogy a felszólalást nem lehet elutasítani azon az alapon, hogy valamely védjegy még nem került lajstromozásra. A 2868/95 rendelet 20. szabályának (6) bekezdése egyetlen esetben sem kötelezi az OHIM-ot arra, hogy felfüggeszse a felszólalási eljárást.
- 28 Továbbá a 40/94 rendelet 108-110. cikke, amely a közösségi védjegybejelentésnek nemzeti védjegybejelentéssé történő átalakítására vonatkozó szabályokat tartalmazza, nem teremt jogi alapot a felszólalást előterjesztő számára arra vonatkozóan, hogy a nemzeti védjeggyé való átalakításra vonatkozó kérdéseknek a felszólalási szakaszban történő vizsgálatát követelje. Az OHIM szerint a felperes által hivatkozott jogi érdekek közvetlenek és a felszólalási eljárás pillanatában meglévőnek kellett volna lennie.

- 29 Az OHIM emlékeztet arra, hogy a gyakorlatban a felszólalási osztály törekszik minél több korábbi jog figyelembevételére, vagy másodlagosan arra, hogy határozatait a lehető legszélesebb területi hatállyal hozza meg, feltéve, hogy az eljárást ez nem nehezíti meg.
- 30 Végül azt a tényt illetően, hogy a felszólalási osztály nem vette figyelembe a felperes Ausztriában, Görögországban és az Egyesült Királyságban lajstromozott nemzeti védjegyeit, az OHIM emlékeztet arra, hogy az osztrák védjegy jogosultja nem a felperes volt, hanem egy ugyanazon csoporthoz tartozó vállalkozás, amely azonban a felperestől különböző, másik jogi személy. Ami a görög védjegyet illeti, a lajstromkivonaton szereplő lajstromszám nem egyezett meg a fordításon feltüntetett lajstromszámmal. A brit védjegyet illetően a bizonyítékok, amelyek a felperes jogosultságát igazolták egy magánadatbázisból származtak. Így nincs arra vonatkozó garancia, hogy az információk pontosak és naprakészek. Ennek megfelelően az OHIM úgy véli, hogy a felszólalási osztály joggal nem vette figyelembe a szóban forgó nemzeti védjegyeket.

### *Az Elsőfokú Bíróság álláspontja*

- 31 A felperes lényegében felrója az OHIM-nak, hogy a Moser Grupo Media, SL közösségi védjegybejelentését továbbra is átalakíthatja nemzeti védjegybejelentéssé azokban a tagállamokban, amelyek vonatkozásában közösségi védjegybejelentése nem került elutasításra a felszólalási osztály által a felperes korábbi védjegyeire alapozva, a 40/94 rendelet 108. cikkének megfelelően, tekintettel arra, hogy a felszólalási osztály nem vette figyelembe sem a felperes korábbi, Ausztriában, Görögországban és az Egyesült Királyságban megszerzett nemzeti védjegyeit, sem a közösségi védjegybejelentését, amely abban az időben volt elbírálás alatt.

- 32 Ebben a vonatkozásban emlékeztetni kell arra, hogy a 40/94 rendelet 58. cikke szerint „az eljárásban részt vevő bármelyik fél, akít a határozat hátrányosan érint, fellebbezhet”.
- 33 A jelen esetben a megtámadott határozat a fellebbezési tanács elé terjesztett fellebbezést elfogadhatatlannak találta, mivel a felszólalási osztály határozata a 40/94 rendelet 58. cikke értelmében nem érintette hátrányosan a felperest.
- 34 Ebben a vonatkozásban fontos megállapítani, hogy a felszólalási eljárás célja annak megelőzése, hogy olyan közösségi védjegyek kerüljenek lajstromozásra, amelyek összeütközésben állnak korábbi védjegyekkel vagy jogosultságokkal. Ez az értelmezés az egyetlen, amely teljes mértékben megfelel a 40/94 rendelet céljainak eléréséhez. Valójában a 40/94 rendelet második preambulumbekzdése értelmében a védjegyekre vonatkozó közösségi rendelkezések megalkotása révén a vállalkozások egyetlen eljárási rend keretében egységes oltalmat élvező, a Közösség területének egészére kiterjedő hatályú közösségi védjegyet szerezhetnek; illetve a közösségi védjegy egységes jellegének az előbbiekben kifejtett elvét, ha az említett rendelet másként nem rendelkezik, alkalmazni kell.
- 35 Így megállapítható, hogy a felszólalási eljárás célja az, hogy a vállalkozásoknak lehetőséget adjon a tiltakozásra — egyetlen eljárási rend keretében — olyan közösségi védjegybejelentések ellen, amelyek a vállalkozások korábbi védjegyeivel vagy jogosultságaival összetéveszthetők lennének, és nem az a célja, hogy előzetesen kezelje a nemzeti szinten jelentkező lehetséges összeütközéseket.
- 36 Jelen esetben megállapítható, hogy a felperes felszólalásának minden érintett áru és szolgáltatás vonatkozásában helyt adtak, és hogy a Moser Grupo Media, SL közösségi védjegybejelentése elutasításra került. A felszólalási osztály határozata tehát helyt adott a felperes kérelmének.

- 37 Fontos továbbá megvizsgálni a felperes azon érvét, miszerint az a tény, hogy a felszólalási osztály nem vizsgálta meg sem a korábbi, Ausztriában, Görögországban és az Egyesült Királyságban megszerzett nemzeti védjegyeit, sem a közösségi védjegybejelentését, a szempontjából nézve hátrányos jogi következményekkel járt, függetlenül az ügy kimenetelétől.
- 38 Ebben a vonatkozásban emlékeztetni kell arra, hogy kétségtelenül igaz, hogy a 2868/95 rendelet 15. szabálya (1) bekezdésének rendelkezése szerint „a rendelet 8. cikkének (2) bekezdése szerinti korábbi védjegy vagy védjegyek (korábbi védjegy) vagy a rendelet 8. cikkének (4) bekezdése szerinti korábbi jog vagy jogok (korábbi jog) alapján felszólalás nyújtható be”.
- 39 Továbbá a 40/94 rendeletből, nevezetesen annak 108. cikk (1) bekezdése a) pontjának a jelen eljárás idején hatályos szövegéből következik, hogy „a közösségi védjegybejelentés vagy a közösségi védjegy jogosultja közösségi védjegybejelentésnek vagy közösségi védjegyének nemzeti védjegybejelentéssé való átalakítását kérheti, feltéve, hogy [...] a közösségi védjegybejelentést elutasították, visszavonták, vagy azt visszavontnak kell tekinteni”.
- 40 Az is igaz, hogy a közösségi védjegybejelentés elutasításának okai meghatározzák, hogy a közösségi védjegybejelentés lajstromozható-e nemzeti szinten. Valójában a 40/94 rendelet 108. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerint nincs helye átalakításnak, ha a közösségi védjegybejelentés vagy a közösségi védjegy tekintetében a lajstromozást kizáró, megszűnési vagy törlési okok állnak fenn a Hivatal [OHIM] vagy a nemzeti bíróságok határozata alapján az abban a tagállamban való oltalomszerzés szempontjából, ahol az átalakítás iránt kérelmet nyújtottak be.

- 41 Ugyanakkor a közösségi védjegybejelentés nemzeti védjegybejelentéssé történő átalakítási eljárása a közösségi védjegybejelentő számára csak lehetőség. Továbbá ez az eljárás egyáltalán nem jelenti a kérelmezők arra vonatkozó jogosultságát, hogy kérelmüket az illetékes nemzeti hatóságok elfogadják. Éppen ellenkezőleg, az esetleges nemzeti lajstromozásról szóló döntés az illetékes nemzeti hatóságok hatáskörébe tartozik. Továbbá a felszólalást előterjesztőknek lehetőségük van arra, hogy az említett nemzeti hatóságok előtt érvényt szerezzenek jogaiknak.
- 42 Egyébként semmi sem akadályozza meg a kérelmezőt, akinek a közösségi védjegybejelentését a felszólalási eljárásban elutasították, hogy hasonló kérelmet terjesszen elő a nemzeti hatóságok előtt, anélkül, hogy az átalakítási eljáráshoz folyamodna.
- 43 Következésképpen megállapítható, hogy azon érdek, amelyre a felperes hivatkozik, jövőbeli és bizonytalan jogi helyzetre vonatkozik.
- 44 Ebben a vonatkozásban fontos emlékeztetni arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a valamely természetes vagy jogi személy által indított hatályon kívül helyezés iránti eljárás csak abban az esetben elfogadható, ha a kérelmezőnek érdeke fűződik a megtámadott jogi aktus hatályon kívül helyezéséhez (az Elsőfokú Bíróság T-480/93. és a T-483/93. sz., Antillean Rice Mills és társai kontra Bizottság ügyben 1995. szeptember 14-én hozott ítéletének [EBHT 1995., II-2305. o.] 59. pontja; a T-102/96. sz., Gencor kontra Bizottság ügyben 1999. március 25-én hozott ítéletének [EBHT 1999., II-753. o.] 40. pontja, és a T-212/00. sz., Nuove Industrie Molisane kontra Bizottság ügyben 2002. január 30-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-347. o.] 33. pontja). Ennek az érdekek feltétlennek és aktuálisnak (az Elsőfokú Bíróság T-138/89. sz., NBV és NVB kontra Bizottság ügyben 1992. szeptember 17-én hozott ítéletének [EBHT 1992., II-2181. o.] 33. pontja), valamint a fellebbezés napján fennállónak kell lennie (a 14/63. sz., Forges de Clabecq kontra Haute Autorité ügyben 1963. december 16-án hozott ítélet [EBHT 1963., 719., 748. o.] és az Elsőfokú Bíróság T-159/98. sz., Torre és társai kontra Bizottság ügyben 2001. április 24-én hozott ítéletének [EBHT 2001., I-A-83. és II-395. o.] 28. pontja). Ha az érdek,

amelyre valamely kérelmező hivatkozik, jövőbeli jogi helyzetet érint, akkor a kérelmezőnek bizonyítani kell, hogy ennek a helyzetnek a bekövetkezése ettől kezdve bizonyos. Így a kérelmező nem hivatkozhat jövőbeli és bizonytalan esetekre annak érdekében, hogy a megtámadott jogi aktus hatályon kívül helyezéséhez fűződő érdekét igazolja (a fent hivatkozott NBV és NVB kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 33. pontja).

45 Ennélfogva megállapítható, hogy a felszólalási osztály határozata nem érintette hátrányosan a felperest, mivel a felperes felszólalásának minden érintett áru és szolgáltatás vonatkozásában helyt adott, még akkor is, ha nem vette figyelembe valamennyi, a felszólalás alapjául felhozott védjegyet.

46 Ami a felperes közösségi védjegybejelentése figyelembevételének állítólagos szükségességét illeti, az OHIM joggal hivatkozik eljárásgazdaságossági megfontolásokra. A felszólalási kérelemnek számos korábbi nemzeti védjegy alapján helyt lehetett adni, ezért nem volt szükséges az eljárást tovább nyújtani annak a 2868/95 rendelet 20. szabályának (6) bekezdése szerinti felfüggesztésével, abból a célból, hogy megvárják a közösségi védjegy lajstromozását. Valójában a 2868/95 rendelet 20. szabályának (6) bekezdése úgy rendelkezik, hogy „a Hivatal [OHIM] a felszólalási eljárást felfüggesztheti, ha a felszólalás a rendelet 8. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerinti bejelentésen alapul, mindaddig, amíg a bejelentési eljárásban jogerős határozat nem születik, vagy ha a felfüggesztést egyéb körülmények indokolják”. Így a felfüggesztés az OHIM számára csupán lehetőség, amelyhez csak akkor folyamodik, ha annak szükségességét igazoltnak látja.

47 Valójában, ha elfogadjuk a felperes azon feltevését, hogy az OHIM köteles minden, a 40/94 rendelet 8. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerinti lajstromozási kérelemre alapított felszólalási eljárást felfüggeszteni addig, amíg végleges határozat nem születik ezen kérelem tárgyában, akkor ez láncreakcióhoz vezethet. Előfordulhat ugyanis, hogy a rendelet 8. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerinti lajstromozási kérelem maga is tárgya valamely másik lajstromozási kérelemmel kapcsolatos felszólalásnak, amit — a felperes feltevése szerint — szintén fel kellene függeszteni.

- 48 Azt a kérdést illetően, hogy a felperes — kifejezetten vagy közvetetten — kérte-e, hogy a felszólalással kapcsolatos határozat a lehető legszélesebb értelemben vett hatásokkal járjon — azaz olyan határozat szülessen, amely a közösségi védjegybejelentést és minden olyan korábbi nemzeti védjegyet magában foglal, amelyre a felszólalást alapozta —, a felperes érvei nem fogadhatók el. Valójában, mivel a felszólalási osztály a fent kifejtett okoknál fogva egyáltalán nem köteles vizsgálni az összes korábbi védjegyet vagy jogosultságot, a felszólalási kérelem következményének terjedelme — az említett kötelezettségre tekintettel — mindenféle alapot nélkülöz.
- 49 Ugyanezen okokból azt sem kell vizsgálni, hogy az MGM védjegy közösségi lajstromozására irányuló kérelem, valamint az osztrák, a görög és a brit védjegyek léte valós alapul szolgáltak-e a felszólalási kérelem szempontjából.
- 50 Ebből az következik, hogy a keresetet el kell utasítani.

## A költségekről

- 51 Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felperest, mivel pervesztes lett, az alperes kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.



A fenti indokok alapján, az Elsőfokú Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A keresetet elutasítja.**
  
- 2) **A felperest kötelezi a költségek viselésére.**

Legal

Tiili

Vilaras

Kihirdetve Luxembourgban, a 2004. szeptember 16-i nyilvános ülésen.

H. Jung

hivatalvezető

H. Legal

elnök